

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0106 van 16 mei 2012
in de zaak 1112/0358/SA/3/0318

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gerard SOETE
kantoor houdende te 8400 Oostende, Kerkstraat 8, bus 1
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom DEPUTTER
kantoor houdende te 9600 Ronse, Charles de Gaullestraat 19

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 december 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de bvba [REDACTED] voor de tussenkomen partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maarkedal van 12 augustus 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van werken ter voorkoming van wateroverlast.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 april 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gerard SOETE die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer ■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Tom DEPUTTER die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■ en mevrouw ■■■■ vragen met een op 29 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 29 februari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 12 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maarkedal een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verhogen van een bestaande muur en het verhogen van een betonnen ringbalk langs de perceelsgrens van ■■■■ en de Maarkebeek en het licht ophogen (breedte max. 2m) van het terrein op het perceel ■■■■ te Maarkedal tot boven het overstromingspeil”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, deels gelegen in agrarisch gebied met landschappelijk (of bijzondere) waarde (vallei- of brongebied), deels gelegen in woongebied met een landelijk karakter en deels in agrarisch gebied met landschappelijk waardevol karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 mei 2011 tot en met 16 juni 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij. Het bezwaar heeft in hoofdzaak betrekking op het verplaatsen van de overstromingsproblematiek naar de eigendom van de huidige verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling verleent op 31 mei 2011 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

De aanvraag is gelegen in agrarisch gebied, maar heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten. Gelet op de ligging in potentieel en effectief overstromingsgebied acht de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling de kans zeer reëel dat deze werken aanleiding kunnen geven tot het afwentelen van de problemen op nabijgelegen landbouwpercelen. Het behoud van de buffercapaciteit op het eigen terrein is dus absoluut noodzakelijk. De ophoging van het terrein kan worden aanvaard enkel en alleen indien bijkomende bescherming op het eigen terrein wordt gerealiseerd. Bovendien dient de te beschermen woning ook behoorlijk vergund te zijn. Dit blijkt niet duidelijk uit voorliggend dossier.

...”

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 14 juni 2011 een gunstig advies.

De provinciale dienst Integraal Waterbeleid verleent op 23 juni 2011 een gunstig advies.

Op 30 juni 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maarkedal het volgende gunstige preadvies:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Overwegende dat de aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek; dat blijkens het proces-verbaal van 16 juni 2011 1 (één) bezwaarschrift werd ingediend; dat dit hoger werd besproken en ongegrond beschouwd;

Overwegende dat de bouwheer een aantal werken voorziet die wateroverlast moeten voorkomen ter hoogte van de woning; dat de keermuren langs de waterloop worden verhoogd tot net boven het kritieke peil van de overstromingen in november 2010; dat rond de woning een berm wordt voorzien die de woning moet vrijwaren van overstromingen;

Overwegende dat tijdens de meest recente overstroming de woning zwaar te lijden heeft gehad; dat het water in de woning is binnen gestroomd met heel wat materiële schade als gevolg;

Overwegende dat de beveiligde oppervlakte tot het minimum wordt beperkt; dat dit inhoudt dat de omliggende tuin en weilanden hun bergingscapaciteit behouden;

Overwegende dat het verhogen van de keermuren er moet voor zorgen dat het water uit de Maarkebeek niet in de woning stroomt; dat de bermen noodzakelijk zijn om het water komende van de by-pass af te leiden van de woning;

Overwegende dat de werken geen bijkomende overlast voor de aanpalende woningen zal berokkenen;

Overwegende dat de werken perfect integreerbaar zijn in de directe en ruimere omgeving;

Overwegende dat de Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen en het Agentschap Natuur en Bos een gunstig advies hebben geformuleerd;

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 3 augustus 2011 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag dient ongunstig geadviseerd te worden:

-de aanvraag op zich is niet verenigbaar met de gewestplanbestemming; er worden immers naast bouwwerken bermen aangelegd; deze betekend een verstoring van het natuurlijke landschap wat ontoelaatbaar is in een dergelijk bestemmingsgebied;

-in het bezwaar wordt gesteld dat het teveel aan water zich zal verplaatsen naar andere percelen; het valt niet te betwijfelen dat wanneer een perceel wordt omringd met hogere muren en bermen het teveel aan water een ander perceel zal kiezen;

het individueel aanleggen van bermen en het optrekken van muren is geen globale oplossing voor de bestaande problematiek van de Maarkebeek; de problematiek dient in zijn geheel en door de overheid aangepakt te worden; individuele oplossingen kunnen nooit of te nooit bijdragen tot een globale aanpak van het probleem;

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maarkedal sluit zich aan bij het ongunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en weigert op 12 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning.

Tegen deze beslissing tekent de bvba [REDACTED] voor de tussenkomenende partijen op 15 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 november 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 november 2011, beslist de verwerende partij op 8 december 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag voorziet in het uitvoeren van werken ter voorkoming van wateroverlast, dit enkel ter hoogte van de directe omgeving van de woning op het perceel. De werken beogen het verhogen van de keermuur langs de waterloop 'De Maarkebeek' binnen de op plan aangeduide zones 1 en 2.

De zone 1 situeert zich in een woongebied met een landelijk karakter.

De zone 2 is gelegen binnen een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Hoewel het terrein gedeeltelijk gelegen is in agrarisch gebied met landschappelijke (of 'bijzondere') waarde (vallei- of brongebieden) worden in dat bestemmingsgebied geen werken voorzien.

De aanvraag omvat eveneens het aanleggen van een glooiende berm rond de woning, met een hoogteverschil van ongeveer 40cm, welke de woning moet vrijwaren van overstromingen. Deze glooiende berm, aan te leggen binnen de zone 3, situeert zich eveneens in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De voorgestelde werken, die deel uitmaken van een huiskavel, brengen de landschappelijke waarde van het agrarisch gebied niet in het gedrang. Het terrein is op vandaag reeds onttrokken aan de landbouw. Daarenboven zal het gevraagde de bestemming niet in het gedrang brengen, de voorziene glooiingen wijzigen niets immers aan het (mogelijke) bodemgebruik.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag voorziet in het uitvoeren van werken ter voorkoming van wateroverlast, en dit enkel ter hoogte van de directe omgeving van de woning op het perceel. De werken beogen het verhogen van de keermuur langs de waterloop 'De Maarkebeek' tot net boven het kritieke peil van de overstromingen in november 2010, met een hoogte van ongeveer 20cm tot maximaal 50 a 60cm.

De aanvraag omvat eveneens het aanleggen van een glooiende berm rond de woning, met een hoogteverschil van ongeveer 40cm, welke de woning moet vrijwaren van overstromingen

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werd in het bezwaar gesteld, dat het teveel aan water zich bij overstromingen zal verplaatsen naar andere percelen.

Appellant stelt in zijn beroepschrift onder meer, dat het aanleggen van de bermen het natuurlijke landschap in geen enkele zin verstoort, gezien de omgeving wordt gekenmerkt door zware reliëfverschillen, waarbij de zone rond de Maarkebeek minstens 50cm hoger ligt dan de weiden op het perceel.

De glooiende berm achter de woning (in de zone 3) heeft een hoogteverschil tegenover het bestaande maaiveld, van 20 tot 50cm, zodat dit eerder neerkomt op een glooiing dan op een berm.

Deze glooiing wordt volgens aangeven van de appellant achteraf ingezaaid met gras, zodat de beoogde ingreep in feite quasi onzichtbaar zal worden in de omgeving en het landschap.

Het voorliggende project betreft aldus het uitvoeren van werken ter voorkoming van wateroverlast voor de zonevreemde woning van appellant en ligt in een overstromingsgevoelig gebied.

Van de totale oppervlakte van 18 334m² van het perceel, worden slechts 3 300m² voorzien om te beschermen tegen overstromingen, wat minimaal is.

Dit resulteert er in dat op de overige 15 000m² van het terrein, nog voldoende water zal kunnen opvangen worden.

Deze lagere weides worden behouden en zullen dienst doen als bufferzone, dit op private eigendom en ten behoeve van het algemeen nut, waardoor de aanpalende percelen

quasi geen enkele bijkomende last zullen ondervinden van het beperkt vrijwaren van de woning.

Het individueel aanleggen van een 'berm' en het optrekken van de muur is geen globale oplossing voor de bestaande problematiek van de Maarkebeek, doch de oplossing voor de problematiek ligt niet op dit perceel en wordt evenmin gehypothekeerd door de hier voorgestelde werken.

De appellant beoogt met de voorop gestelde werken een individuele oplossing te bieden aan het probleem van de overstroming van enkel de directe omgeving van zijn woning. De omliggende perceelsgedeelten worden niet gevrijwaard van het overstromingsgevaar. Hiervoor kan de overheid nog steeds een totaaloplossing van het probleem rond de Maarkebeek uitwerken.

Op 27 juni 2011 werd door de deputatie als waterloopbeheerder een gunstig advies uitgebracht, waarbij aangesloten wordt: "...

overwegende dat de werken aan de bestaande keermuur zich situeren op de oever van de waterloop, derhalve binnen de 5 m - zone zoals beschreven in art. 17 van de wet van 28 december 1967, doch dat dit geen invloed heeft op de uitvoering van de onderhoudswerken;

overwegende dat de woning bij de wateroverlast van november 2010 ernstige schade heeft opgelopen;

overwegende dat de werken gericht zijn op de bescherming van de woning tegen wateroverlast;

overwegende dat de tuin en weidepercelen, horende bij de woning, beschikbaar blijven voor het bergen van water;

overwegende dat de verschillende niveaus van de waterkerende infrastructuur bepaald zijn op basis van de storm van november 2010;

overwegende dat de werken geen significant negatief effect zullen hebben op de andere woningen en huiskavels in de omgeving ;

overwegende dat er om deze redenen geen bezwaren zijn tegen de geplande werken; ..."

Ook het Agentschap voor Natuur en Bos en Duurzame Landbouwonwikkeling brachten een (voorwaardelijk) gunstig advies uit.

Uit wat voorafgaat, kan besloten worden dat de beoogde werken perfect integreerbaar zijn in de directe en ruimere omgeving.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij als derde niet betekend. Zij kon er pas kennis van nemen door de aanplakking op het terrein.

Hoewel in het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukken geen gegevens terug te vinden zijn met betrekking tot de aanplakking van de bestreden beslissing en een attest van aanplakking overeenkomstig artikel 4.7.24, §4, derde lid VCRO nochtans door elke

belanghebbende kan worden aangevraagd, dient niettemin vastgesteld te worden dat de verzoekende partij haar beroep tijdig heeft ingesteld.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 8 december 2011 met een aangetekende zending van 14 december 2011 aan de tussenkomen de partijen heeft betekend. De tussenkomen de partijen kunnen deze zending ten vroegste op 15 december 2011 hebben ontvangen zodat de termijn van tien dagen waarbinnen de tussenkomen de partijen overeenkomstig artikel 4.7.23, §4 VCRO tot aanplakking dienden over te gaan, ten vroegste op 15 december 2011 een aanvang kon nemen.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 11 januari 2012, tijdig is conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij in haar inleidende verzoekschrift het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, en meer specifiek in het onderdeel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de door de verzoekende partij omschreven mogelijke wateroverlast als hinder en nadelen in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. De verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij meent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden nu de uitvoering van de werken ervoor zal zorgen dat het overtollige water zal afvloeien naar haar perceel. De moeilijkheden ontstonden volgens de verzoekende partij reeds midden de zeventiger jaren toen een eerste berm werd aangelegd. Het volledig omsluiten van het molenaarshuis, zoals met de bestreden beslissing vergund wordt, is volgens de verzoekende partij een regelrechte ramp aangezien haar woning voortdurend onder water zal staan zodat haar privacy in het gedrang wordt gebracht, erg veel schade wordt veroorzaakt en bovendien erg ongezond is.

2.

De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij zelf aanhaalt nu reeds te worden geconfronteerd met wateroverlast zodat deze niet veroorzaakt kan worden door de middels de bestreden beslissing vergunde en nog uit te voeren werken. Bovendien vormt de uitvoering van de werken op zich helemaal geen rechtstreeks nadeel voor de verzoekende partij.

De verzoekende partij zal pas hypothetisch enige hinder ondervinden wanneer er zich overstromingen zouden voordoen. De verwerende partij meent tot slot dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het ingeroepen nadeel tevens moeilijk te herstellen is. Anders dan bij bijvoorbeeld een woning vergt het verwijderen van de bermen geen grote werkzaamheden of onredelijke financiële inspanningen.

3.

De tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe dat de verzoekende partij niet aantoont dat het water afkomstig van het perceel van de tussenkomende partijen zal afvloeien naar het perceel van de verzoekende partij en niet naar de overige 15.000m² van de tussenkomende partijen zoals duidelijk werd aangegeven en aangetoond.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt

te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij ondervindt of kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij op de wateroverlast en de daaraan gekoppelde problemen waarmee zij zal geconfronteerd worden. Het water zal niet afvloeien op de overige 15.000m² van het perceel van de tussenkomende partijen maar op de eigendom van de verzoekende partij.

3.

In zoverre de verzoekende partij zelf aangeeft dat zij thans reeds periodiek geconfronteerd wordt met wateroverlast en hiertoe verwijst naar een in het midden van de jaren zeventig aangelegd talud en naar de, nog volgens de verzoekende partij, onoordeelkundige, minstens ontoereikende, aanleg van een automatische sluis en een ‘by-pass-kanaal’, is de vraag naar het oordeel van de Raad niet zozeer of de vergunde werken wateroverlast zullen veroorzaken doch wel of vermelde bufferwerken het reeds bestaande risico op wateroverlast in hoofde van de verzoekende partij zal doen toenemen.

De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij dit niet in voldoende mate aannemelijk maakt. De verzoekende partij brengt weliswaar plannen bij waarop de vergunde werken worden aangeduid en waarop haar perceel ten opzichte van vermelde werken wordt gesitueerd doch hieruit kan de Raad niet afleiden of het water ingevolge de volledige omsluiting van het molenaarshuis bij een overstroming daadwerkelijk in belangrijke mate zal afvloeien naar het perceel van de verzoekende partij en niet zal infiltreren op de overige 15.000m² van het perceel van de tussenkomende partijen.

Hoewel aangenomen mag worden dat de vergunde bufferwerken een impact zullen hebben op de plaatselijke waterhuishouding toont de verzoekende partij niet, minstens onvoldoende, aan dat het reeds bestaande risico op wateroverlast op haar perceel zal toenemen ingevolge de werken waarvoor middels de bestreden beslissing vergunning werd verleend. Het door de verzoekende partij omschreven nadeel en de hieruit voortvloeiende problemen, vertoont bijgevolg onvoldoende ernst om een eventuele schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratieve dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij op dit punt ambtshalve te onderzoeken. De verzoekende partij draagt de bewijslast en dient de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken. Uit de in het verzoekschrift vermelde gegevens en uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken kan zulks evenwel niet worden afgeleid.

4.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende concrete en precieze gegevens bevatten die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen, ongeacht de doorlooptijd van de procedures voor de Raad, tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0358/SA/2/0318.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER